

Ženská:
— štrnást dní —

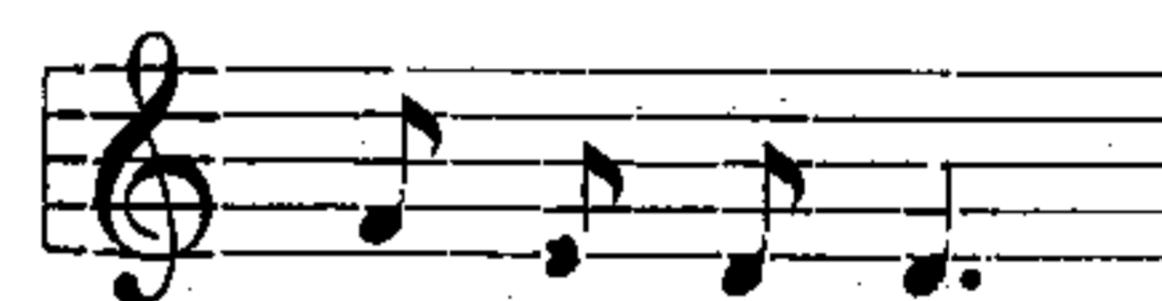
Tento příznačný nápěvek přiražených stejně vysokých tonů slyšíme na př. v písni:

Le-těl, le-těl roj —

Není proto ani divu, když tak mnohé písně ukončují se tímto příznačným nápěvkem, t. j. dvěma, třemi stejně vysokými tony.

Poslední dlouhá, i když nepřízvučná slabika vyžaduje napjetí hlasívek; proto neklesá na ni nápěv, jak by jinak se stalo, když by byla sice nepřízvučnou ale i krátkou.

Na př.:
u - šla-pa - ná —

u - pla-ka-ná —

Podobně:
ka - sár-ňa —

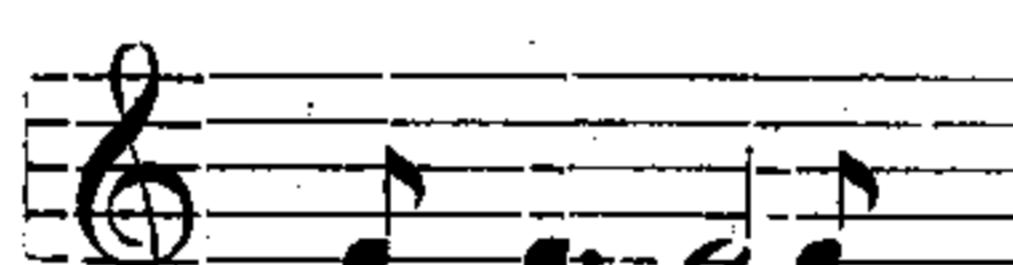

mu-sím být —

podobně:
ne - ní —

po ka - me - ní

Takové výrazné zakončení stává se snadno též neporozuměným modelem na př.:

sto-jí sto-li-čka —

z há - jí - čka —

— vernú manželku

v mnoha a mnoha písňích slovenských.

2.) Pouhý přízvuk na krátké prvé slabice zdvihne ji nápěvně.

— ne - o - hlé - dí —

— Bre-zo - vé — (ves u Uh. Brodu)

Klučina:
— pred chví - lú —

Muž:
— po - žčaj - te —

3.) Když se na prvé slabice přízvuk i s délkou spojí, tu po fysiologické příčině klesá nápěvek.